

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212213213
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4212213213.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária Remedium Legal, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti povinnému: A. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., S. XXX/XX, o vymoženie 1 064,68 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 5. decembra 2013 č. k. 6Er/993/2012-55 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30. novembra 2020 č. k. 6Er/993/2012-77 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 60 zo dňa 26. 06. 2012, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, sp. zn. 6Er/993/2012, EX 12411/12. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1 a 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a uviedol, že na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísanom vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 26. 06. 2012 sa oprávnený domáhal voči povinnému vymoženiu pohľadávky vo výške 1 064,68 eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. K návrhu priložil žiadosť povinného o vydanie súkromnej kreditnej karty, všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu oprávneného a rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, Rajska 15/A, Bratislava, vedený pod sp. zn. II/2010-1377 zo dňa 19. 08. 2010, ktorý tvorí v danej veci exekučný titul. Súdny exekútor na základe návrhu oprávneného požiadal dňa 06. 07. 2012 súd prvej inštancie o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z predložených dokladov zistil súd prvej inštancie, že právny predchodca oprávneného poskytol povinnému na základe žiadosti o vydanie súkromnej kreditnej karty úverový rámec vo výške 25 000 Sk (829,84 eura). Podľa článku 4.9. všeobecných obchodných podmienok banka navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk v zmysle zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku. Dlžník má právo odmietnuť rozhodcovskú doložku do 30 dní odo dňa účinnosti obchodných podmienok alebo do 30 dní odo dňa uzavretia zmluvného vzťahu s bankou. Zmluva t. j. žiadosť o vydanie súkromnej kreditnej karty je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 01. 04. 2004 predpisom lex specialis a podľa názoru súdu prvej inštancie ide aj v prípade poskytnutí úverového rámca na základe žiadosti o vydanie súkromnej kreditnej karty o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 53 a nasl. OZ. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z. z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá v znení účinnom do 31. 12. 2007 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona

(Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. OZ a podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a aplikoval ustanovenie § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007, ako aj ustanovenia § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, § 53, § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom do 31. 12. 2007. Z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným je zrejmé, že oprávnený ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných formulárových zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľ zmluvné podmienky nemôže ovplyvniť, čo platí aj pre rozhodcovskú doložku, ktorá je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Táto doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa (oprávneného). Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania spočíva v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, ako sa budú prípadné spory riešiť, je v tomto prípade dodávateľ, čiže oprávnený, pretože tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve, ktorú používal v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Takéto dojednanie rozhodcovskej doložky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Občiansky zákonník síce v tomto ustanovení označil za neprijateľné dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výhradne v rozhodcovskom konaní až od 1. januára 2008, súd prvej inštancie však konštatoval, že predmetné ustanovenie má len demonštratívny charakter, a preto táto okolnosť nie je dôvodom na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej podmienky u zmlúv uzatvorených pred 31. decembrom 2007. Občiansky zákonník v tomto ustanovení s neprijateľnými zmluvnými podmienkami vždy spájal sankciu neplatnosti, pričom ide o neplatnosť absolútnu, na ktorú musí súd prihliadať priamo zo zákona. Neplatná rozhodcovská doložka nebola v prejednávanej veci spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu. Predložený rozhodcovský rozsudok, vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcovského súdu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nie je možné považovať za spôsobilý exekučný titul. Ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. má nielen vo vzťahu k exekučným titulom predstavovaným rozhodcovskými rozsudkami, ale aj vo vzťahu k ustanoveniam Exekučného poriadku povahu špeciálnej úpravy, na základe ktorej možno rozhodcovskému rozsudku za splnenia pre to zákonom ustanovených podmienok odoprieť vykonateľnosť i bez toho, aby došlo k formálnemu odstráneniu takéhoto rozhodnutia. Z ustanovenia § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. možno vyvodiť, že na to, aby mohla byť vykonaná exekúcia na základe rozhodcovského rozsudku, musí byť rozhodcovský rozsudok aj v súlade s týmto ustanovením, teda nesmie byť vydaný v rozhodcovskom konaní, ktoré by trpelo vadou uvedenou v ustanovení § 40 písm. a) alebo b) zákona č. 244/2002 Z. z. a nesmie zaväzovať na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Keď rozhodcovský rozsudok odporuje týmto zákonným ustanoveniam, nestráca síce svoju platnosť exekučného titulu, tieto jeho nedostatky však predstavujú hmotnoprávnu prekážku vykonania exekúcie na jeho základe. Z vyššie uvedeného plynie, že súlad rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu s § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. je hmotnoprávnym predpokladom vykonania exekúcie. Vzhľadom na to, že rozhodcovská doložka je v zmysle vyššie uvedeného neplatná, exekučný titul vydaný na základe takejto neplatnej rozhodcovskej doložky je materiálne nevykonateľný, čo predstavuje neodstrániteľnú prekážku brániacu vykonaniu exekúcie, preto súd prvej inštancie, vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci. Mal za to, že súd prvej inštancie prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok. Tvrdil, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Skúma iba materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Exekučný súd nemôže skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy. Uviedol, že súdy často zastávajú nesprávny názor, že rozhodnutie ASTURCOM ukladá exekučnému súdu členského štátu imperatív preskúmať platnosť rozhodcovskej doložky, a tým zasiahnuť do princípu nezmeniteľnosti konečných rozhodnutí (res iudicata). Táto nesprávna interpretácia vychádza z nesprávneho prekladu rozhodnutia ASTURCOM. Uviedol, že exekučný súd nie je v zmysle rozhodnutia ASTURCOM povinný vykonať cieľnú procesnú aktivitu smerujúcu k zisťovaniu a preskúmvaniu okolností prípadu. Tvrdil, že slovenský exekučný súd by bol podľa rozsudku ASTURCOM povinný vyhodnotiť rozhodcovskú doložku ex offo ako nekalú podmienku, ak by slovenské procesné právo umožňovalo exekučnému súdu, aby vyhodnotil rozhodcovskú doložku v rámci exekučného konania ako neplatnú, a to z hmotnoprávneho dôvodu vyjadreného v slovenskom hmotnom práve. V slovenskom právnom poriadku je príslušný na

posúdenie platnosti rozhodcovskej zmluvy súd, ktorý rozhoduje o žalobe účastníka rozhodcovského konania proti rozhodcovskému rozsudku, pričom ak tento súd vysloví neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, je povinný vecne rozhodnúť o žalovanom nároku. Uviedol, že neprijateľnosť rozhodcovskej doložky nie je možné skonštatovať ani s odvolaním sa na ustanovenia smernice 93/13/EHS. V tomto kontexte potom nemožno dojednanie rozhodcovskej doložky hodnotiť za nekalú podmienku, nakoľko rozhodcovské konanie je súčasťou legislatívne upraveného procesu a je súčasťou civilného práva. Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno zo slovenského a ani z európskeho práva za súčasného právneho stavu vyvodzovať záver, podľa ktorého by exekučný súd mal povinnosť preskúmať exekučný titul a nahradiť tak pasivitu spotrebiteľa, ktorý síce vedel o svojich právach, no neuplatnil si ich. Bol názoru, že v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru má právo, aby exekučný súd priznal jeho nároku ochranu spôsobom a v rozsahu, akú ustanovuje zákon. Zastal názor, že namietaným postupom a rozhodovaním súdu dochádza k neoprávnenému zásahu do jeho základného práva na súdnu ochranu a k porušovaniu princípov právnej istoty, čím mu je znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu a zároveň takýto postup môže založiť zodpovednosť štátu za škodu. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011, z ktorého vyplýva, že pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy, tak preskúmanie správnosti rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je možné, len pokiaľ ide o dôvod uvedený v § 45 ods. 1 písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 26. júna 2012, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie, IČO: 30813182, pod. sp. zn. II/2010-1377 zo dňa 19. augusta 2010, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 5. apríla 2012 a vykonateľnosť dňa 8. apríla 2012. Súčasťou súdneho spisu bola o. i. zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, všeobecné obchodné podmienky zo dňa 1. januára 2003 a všeobecné obchodné podmienky zo dňa 15. februára 2004, v ktorých bola (bod 4.9) inkorporovaná rozhodcovská doložka. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 243b ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

8. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. októbra 2013 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor

žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

9. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených oprávneným v odvolaní dospel k záveru, že ak súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

10. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy/doložky. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t. j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

11. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy/doložky. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy/doložky a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva/doložka bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva/doložka môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

12. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva/doložka medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy/doložky, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou/doložkou viazaná.

13. Nemožno preto konštatovať, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská zmluva/doložka bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej

zmluvy/doložky súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zistil a posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keď rozhodcovská doložka bola uzavretá s fyzickou osobou - nepodnikateľom, nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť, čo umocňuje aj skutočnosť, že rozhodcovská doložka bola inkorporovaná do všeobecných obchodných podmienok (bod 4.9.), a to aj v spektre aplikačnej praxe súdov, v ktorej bol viac krát vyslovený záver, podľa ktorého rozhodcovská doložka, resp. zmluva, ktorá síce umožňuje výber medzi rozhodcovským súdom a štátnym súdom, ale ak by dodávateľ inicioval (začal) rozhodcovské konanie skôr (ako prvý), dosiahol by nad spotrebiteľom dominanciu, na základe ktorej by bol spotrebiteľ povinný riešiť spor v rozhodcovskom konaní, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože svojím obsahom a významom konštituuje hrubú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej doložky je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú (neplatnú), spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda povinného, a to podľa ustanovenia § 53 ods. 1 v spojení s ustanovením § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnej zmluve, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

15. Odvolací súd z uvedených dôvodov námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, pretože exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).